

Szczecin, dnia 17 sierpnia 2022 r.

dr hab. Kinga Flaga – Gieruszyńska, prof. US

Wydział Prawa i Administracji

Uniwersytet Szczeciński

RECENZJA

ROZPRAWY DOKTORSKIEJ MGR AGNIESZKI KONIECZNEJ

PT. „ZAJĘCIE NIERUCHOMOŚCI

W SĄDOWYM POSTĘPOWANIU EGZEKUCYJNYM”

I.

Problematyka egzekucji sądowej i postępowania egzekucyjnego jest obszarem rodzącym nieustannie dyskusje wśród praktyków i teoretyków prawa cywilnego procesowego. Tę samą opinię można wyrazić o najbardziej rozbudowanym i przez to skomplikowanym sposobie egzekucji świadczeń pieniężnych, jakim jest egzekucja sądowa z nieruchomości. Obszerność tej materii wymaga, dla pogłębionej analizy, dokonania umiejętnej selekcji zagadnień objętych badaniami naukowymi, co też zrobiła Autorka rozprawy, koncentrując się na zajęciu nieruchomości. Takie ujęcie tematu należy w pełni zaakceptować, a jednocześnie podkreślić, że moment i skuteczność zajęcia nieruchomości mają decydujące znaczenie dla efektywności tego sposobu egzekucji świadczeń pieniężnych. Wobec takiej konstatacji już na wstępie można stwierdzić, że przedstawiona do recenzji rozprawa ma istotne znaczenie z perspektywy badań naukowych i praktyki stosowania prawa cywilnego procesowego w obszarze postępowania egzekucyjnego.

II.

Praca składa się ze wstępu, pięciu rozdziałów, zakończenia oraz bibliografii. Odnosząc się do źródeł, z których skorzystała Doktorantka, należy podkreślić szeroki

zasób literatury prawa cywilnego materialnego i prawa cywilnego procesowego, wykorzystanej na potrzeby prowadzonych rozważań, a także niezbędny zbiór orzeczeń. Można mieć jedynie zastrzeżenie techniczne co do sposobu klasyfikowania poszczególnych materiałów i źródeł, do których Doktorantka sięgnęła, bowiem – być może na skutek pomyłki – klasyfikuje ona np. orzeczenia sądowe jako „źródła prawa”. Dość zaskakujące jest więc uplasowanie zestawienia orzeczeń sądowych pomiędzy wykazem analizowanych ustaw oraz zestawieniem rozporządzeń.

Sam układ pracy należy określić jako prawidłowy i adekwatny do przedstawionych we wstępie założeń pracy, ponieważ Doktorantka wybrała najbardziej oczywistą metodę przedstawienia tytułowej problematyki, poczynawszy od wszczęcia postępowania egzekucyjnego, a skończywszy na analizie szczegółowych aspektów zarządu nieruchomością, która została zajęta. W ten sposób tytułowe zagadnienie zostało przedstawione w sposób klarowny, dodający pracy wartości dodanej. Odnośnie do rozdziału IV należy jeszcze dodać, iż z uwagi na jego niewielką objętość wobec pozostałych części pracy, warto by rozważyć jego połączenie np. z rozdziałem III.

Jednocześnie warto zwrócić uwagę na fakt, że Autorka niekiedy posługuje się swoistym terminem „postępowania egzekucyjnego z nieruchomością”, przy czym wydaje się, że prawidłowym byłoby wykorzystywanie pojęcia „egzekucji sądowej z nieruchomością”. Problem ten wynika z niezbyt wyraźnie zaznaczonej w pracy dystynkcji pomiędzy postępowaniem egzekucyjnym a egzekucją sądową.

III.

W rozdziale I, poświęconym wszczęciu egzekucji sądowej z nieruchomości, a także ogólnym aspektom postępowania egzekucyjnego, Doktorantka tworzy podstawę do dalszych rozważań o charakterze szczegółowym, przedstawionych w dalszej części pracy.

W pierwszym podrozdziale przedstawia syntetyczny rys historyczny, pokazujący ewolucję egzekucji świadczeń pieniężnych, w której z biegiem czasu egzekucja sądowa w nieruchomości stała się jednym z zasadniczych sposobów zaspokojenia świadczeń wierzycieli. W tej części brakuje jedynie szczegółowego odniesienia do zmian, które następowały w obrębie tej egzekucji po 1945 roku. Są one w pewnym zakresie

rozłożone w innych częściach rozprawy doktorskiej. Pod koniec rozważań w omawianym podrozdziale Autorka zasygnalizowała problematykę obcych systemów prawnych, odnosząc się do prawa niemieckiego, austriackiego oraz szwajcarskiego. Niewątpliwie wzbogaciłoby pracę szersze odniesienie do wybranych koncepcji egzekucji sądowej z nieruchomości w różnych państwach europejskich. W innych rozdziałach Doktorantka również wspomina rozwiązania stosowane w innych państwach.

Ważnym elementem rozważań o charakterze ogólnym są kwestie odnoszące się do zasad postępowania cywilnego. Autorka poddaje analizie poglądy doktryny odnoszące się zarówno do zasad procesowych w ujęciu ogólnym, jak i ich odzwierciedlenia w postępowaniu egzekucyjnym, a na koniec konkretyzuje swoje rozważania w odniesieniu do egzekucji sądowej z nieruchomości. Należy zgodzić się z poglądem, iż zasady, które funkcjonują w egzekucji sądowej z nieruchomości mają podstawowe znaczenie dla sposobu uregulowania poszczególnych zachowań stron i organu egzekucyjnego (s. 20). W odniesieniu do tego sposobu egzekucji świadczeń pieniężnych, ze względu na jego uciążliwość i co do zasady wysoką wartość przedmiotu egzekucji, właściwe stosowanie takich zasad jak jawność postępowania czy dyspozytywność mają szczególne znaczenie z perspektywy rzetelności postępowania oraz ochrony słuszných interesów stron.

Należy podkreślić wartość merytoryczną trzeciego podrozdziału, który został poświęcony przedmiotowi egzekucji z nieruchomości, przede wszystkim ze względu na umiejętną interpretację przepisów prawa cywilnego materialnego, przeprowadzoną przez Doktorantkę. Warto w tym względzie poczynić jednak zastrzeżenie, aby Autorka nie używała terminu „zapis” w odniesieniu do referowania treści przepisu, a przymiotniki odnoszące się do przynależności państwowej pisała małą literą (powinno być „prawo rosyjskie” – s. 34). Nie obniża to jednak zdecydowanie pozytywnej oceny prób zdefiniowania pojęcia nieruchomości na gruncie prawa polskiego, nie tylko w oparciu o definicję przyjętą w Kodeksie cywilnym, ale także w odniesieniu do przepisów szczególnych związanych z szeroko pojętą gospodarką, względnie – zarządzaniem nieruchomościami (s. 25 i n.). Warto zwrócić uwagę na fakt, że Doktorantka przyjęła oryginalną formułę scharakteryzowania nieruchomości, odnosząc

się zarówno do jej cech fizycznych, jak i ekonomicznych, choć wydaje się, że czasem warto byłoby unikać nieco metafizycznych stwierdzeń typu „cecha ta odnosi się głównie do ziemi, która jest wieczna” (s. 27). Na pełną aprobatę zasługuje pogłębiona analiza różnych aspektów kształtowania statusu prawnego nieruchomości z uwzględnieniem nieruchomości o specyficznych cechach, względnie – przeznaczeniu, takich jak nieruchomość rolna.

Warto podkreślić, że Doktorantka nie poprzestała jedynie na analizie samego pojęcia „nieruchomość”, ale również poświęciła należyłą uwagę rzeczom i prawom, do których przepisy o egzekucji sądowej z nieruchomości stosuje się odpowiednio. W tym zakresie Autorka rozpoczęła od rozważań odnoszących się do własności i powiązanych z tym zagadnieniem problemów interpretacyjnych, a także – problematyki przeniesienia własności. Wydaje się, że w tej części warto by mocniej wyodrębnić istotę zagadnienia wskazanego w omawianym podrozdziale (katalogu praw i rzeczy), co podniosłoby znaczenie tej części pracy.

W kolejnej części pojawiły się rozważania odnoszące się do sposobu wszczęcia omawianej egzekucji sądowej, przy czym trafnie Doktorantka dokonała uwypuklenia specyfiki egzekucji sądowej z nieruchomości, wynikającej zarówno z uciążliwości tej egzekucji dla dłużnika, jak i wymogów odnoszących się do wniosku o wszczęcie egzekucji, wynikających z postanowień art. 797 K.p.c. Zobowiązanie wierzyciela do wskazania egzekucji sądowej z nieruchomości jako oczekiwanego sposobu przeprowadzenia egzekucji wskazuje, iż ustawodawca zdaje sobie sprawę ze znaczenia nieruchomości jako składnika majątku dłużnika. Warto jedynie wskazać, że na s. 48 Autorka odnosi się do poprzedniego brzmienia tego przepisu, zgodnie z którym wierzyciel miał obowiązek wskazania wszystkich oczekiwanych sposobów przeprowadzenia egzekucji, co wymaga korekty przed ewentualną publikacją pracy. W omawianym podrozdziale Doktorantka zajęła się również istotnymi zagadnieniami o charakterze pobocznym, w tym problematyką przyłączenia się wierzyciela do postępowania egzekucyjnego, w którym prowadzona jest egzekucja sądowa z nieruchomości (s. 53 i n.).

W kolejnej części Doktorantka szczegółowo odniosła się do problematyki wniosku o wszczęcie egzekucji, przy czym znów wydaje się, że jej rozważania odnoszą

się do poprzedniego brzmienia art. 797 K.p.c., a dopiero w dalszych rozważaniach Doktorantka zaczyna posługiwać się konstrukcją, w której ustawodawca zrezygnował z obowiązku wskazania sposobu jej przeprowadzenia, z wyjątkiem egzekucji sądowej z nieruchomości (s. 56).

Doktorantka bardzo szczegółowo analizuje wszystkie aspekty formalne związane z właściwym ukształtowaniem wniosku o wszczęcie egzekucji, ale warto byłoby, aby odniosła się do kwestii związanych ze skutkami szerszego spektrum wadliwości tego wniosku, względnie – sposobu jego złożenia (np. bezzasadność wniosku, niewłaściwość organu, do którego wniosek został złożony, brak jurysdykcji krajowej, brak jurysdykcji krajowej, etc.). Na s. 62 Doktorantka stwierdza, że „poniżej zostaną przedstawione etapy pisania, składania wniosku o wszczęcie postępowania egzekucyjnego”. Jednak dalsze rozważania nie mają charakteru dynamicznego, jak sugerowałoby to stwierdzenie, a owe „etapy” stanowią w swej istocie elementy specyficznego pisma procesowego, jakim jest wniosek o wszczęcie egzekucji z nieruchomości. Z tego względu należałoby zmienić terminologię stosowaną w tej części, choć same rozważania są prawidłowe i w odpowiedni sposób przedstawiają istotę wniosku o wszczęcie egzekucji jako pisma procesowego o szczególnym charakterze.

W dalszej części omawianego rozdziału Autorka bardzo dokładnie i starannie omawia problematykę stwierdzania i usuwania braków formalnych wniosku, ale nie porusza pozostałych, wskazanych wcześniej problemów wadliwości czynności wierzyciela, zmierzającej do wszczęcia tego postępowania.

W podrozdziale siódmym omawianego rozdziału Doktorantka częściowo wyodrębniła te zagadnienia, które nie zostały zasygnalizowane w podrozdziale szóstym, a które odnoszą się do problematyki m.in. odrzucenia i oddalenia wniosku o wszczęcie egzekucji. Ta część jest niewątpliwie istotna dla całości rozważań przedstawionych w ocenianej rozprawie doktorskiej, ponieważ skuteczność egzekucji pozostaje w ścisłym związku z prawidłowym złożeniem wniosku w sprawie jej wszczęcia. W tym wypadku warto by było wyraźnie uporządkować i uwypuklić dwa typy przypadków zakończenia postępowania egzekucyjnego, a mianowicie: te, w których nie doszło do egzekucji sądowej (komornik nie podjął czynności egzekucyjnych) i te sytuacje, w których zakończenie postępowania nastąpiło już po chwili zajęcia nieruchomości (np. na skutek

ogłoszenia upadłości dłużnika). Takie uporządkowanie przedstawionych rozważań uczyniłoby je zdecydowanie bardziej przejrzystymi i użytecznymi dla czytelnika.

Należy pochwalić Doktorantkę, iż dostrzegła, często pomijaną w rozważaniach na temat egzekucji sądowej z nieruchomości, problematykę ograniczeń egzekucji związanych ze szczególnym statusem nieruchomości. W tym przypadku Autorka skupiła się na nieruchomości wchodzącej w skład gospodarstwa rolnego. Na potrzeby ewentualnej publikacji rozprawy warto by było jeszcze poruszyć inne ciekawe aspekty tej problematyki, odnoszące się np. do nieruchomości mających status zabytku albo nieruchomości mających status miejsc kultu religijnego, w sytuacji, gdy egzekucja prowadzona jest wobec kościelnej osoby prawnej.

Na aprobatę zasługują również analizy odnoszące się do problematyki nadużycia prawa procesowego. Zagadnienie to warto byłoby rozszerzyć, ze względu na fakt, iż egzekucja sądowa z nieruchomości jako zdecydowanie najbardziej uciążliwy sposób egzekucji świadczeń pieniężnych stanowi potencjalne pole do nadużywania prawa procesowego przez wierzyciela na etapie postępowania egzekucyjnego.

Rozdział II odnosi się już bezpośrednio do zajęcia nieruchomości, przy czym należałoby przerehabilitować ten tytuł tak, aby nie był tożsamy z tytułem całej pracy. Na wstępie rozważań przedstawionych przez Autorkę pojawiają się pewne odniesienia do obcych systemów prawnych, a związane ze sposobem wszczęcia egzekucji z nieruchomości. W tym przypadku Doktorantka sięgnęła do przykładów z prawa francuskiego i prawa niemieckiego. W dalszej części Doktorantka omawia pierwszy etap prowadzenia egzekucji sądowej z nieruchomości odnoszący się do wezwania dłużnika do zapłaty długu jako czynności poprzedzającej zainicjowanie samej egzekucji. W tym względzie niewątpliwie wartości merytorycznej dodają rozważania Doktorantki związane z odpowiednim stosowaniem przepisów o doręczeniach w postępowaniu rozpoznawczym. Jak trafnie zauważa Autorka, „wezwanie do zapłaty pociąga za sobą istotny skutek dla dłużnika, podobny do obowiązku zapłaty długu pod rygorem przystąpienia do opisu i oszacowania nieruchomości. Wezwanie do zapłaty wywołuje również skutki względem wierzyciela, którego prawa są zabezpieczone, a także osób trzecich, które w drodze powództwa mogą żądać zwolnienia spod egzekucji zajętej nieruchomości (...)” (s. 110). Z uwagi na dominujący w Polsce system

wspólności majątkowej małżeńskiej bardzo duże znaczenie należy przypisać przeprowadzonym przez Doktorantkę pogłębionym analizom odnoszącym się do zajęcia nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego małżonków na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego przeciwko jednemu małżonkowi. Stosunkowo nowa konstrukcja procesowa, wprowadzona w 2004 roku, doprowadziła w dużym stopniu do doprecyzowania reguł takiego zajęcia, dając również stosowny środek obrony małżonkowi dłużnika w postaci sprzeciwu. W tym względzie trafnie Doktorantka zauważa, że środkami obrony, z jakich może skorzystać małżonek, są zarówno wnioski o umorzenie egzekucji z danego składnika majątku dłużnika, przy zachowaniu określonych warunków, jak i powództwo opozycyjne, które również zostało w odpowiednim zakresie przedstawione przez Autorkę (s. 121 i n.).

W trzeciej części omawianego rozdziału Doktorantka odnosi się do czynności bardzo istotnej z punktu widzenia obrony praw wierzyciela w postępowaniu egzekucyjnym, a mianowicie – do zawiadomienia wierzyciela o zajęciu. Z perspektywy jawności postępowania egzekucyjnego kluczowe znaczenie ma konstatacja, że komornik musi powiadomić wierzyciela o wszystkich czynnościach związanych z zajęciem nieruchomości. Pozwala to wierzycielowi na bieżące zapoznanie się z tak istotnymi dla prawidłowego określenia wartości nieruchomości czynnościami, jak opis i oszacowanie oraz innymi aspektami postępowania, decydującymi o skuteczności egzekucji sądowej z nieruchomości.

Doktorantka dostrzega również znaczenie dokonania w księdze wieczystej wpisu o wszczęciu egzekucji względem nieruchomości lub złożenia stosownego wniosku do zbioru dokumentów (w tym zakresie również odnosi się do regulacji państw obcych). Nie ulega wątpliwości, że wskazana czynność ma kluczowe znaczenie zarówno z perspektywy zapewnienia skuteczności egzekucji sądowej jako gwarancji ochrony słuszných praw wierzyciela, ale również z uwagi na konieczność zabezpieczenia interesów osób trzecich, np. potencjalnych nabywców nieruchomości. Doktorantka przy okazji przedstawia ciekawe aspekty praktyczne wskazanego zagadnienia, odnosząc się do trudności wierzycieli zagranicznych związanych ze stosowaniem druku KW-WPIS w praktyce (s. 131), co przydaje jej rozważaniom ważnego rysu praktycznego.

Niewątpliwie mocną stroną omawianych rozważań są analizy odnoszące się do przemian ustroju ksiąg wieczystych w polskim systemie prawnym, które w zasadniczy sposób wpłynęły na szybkość i skuteczność wprowadzania stosownych wpisów związanych z postępowaniem egzekucyjnym.

W rozdziale III Doktorantka poddała analizie skutki zajęcia nieruchomości. W pierwszym rzędzie odniosła się do hipoteki jako punktu wyjścia do kształtowania zakresu tego zajęcia. W tym względzie Doktorantka przedstawiła ewolucję regulacji odnoszących się do hipoteki, które mogą mieć znaczenie dla zakresu przedmiotowego egzekucji sądowej z nieruchomości. Jak trafnie zauważyła Doktorantka, w obecnym stanie prawnym podstawowe znaczenie mają m.in. postanowienia art. 65 u.k.w.h., który wskazuje na jakich rzeczach i prawach można ustanowić hipotekę. Dalsze rozważania Doktorantki odnoszą się do obszernych regulacji prawa cywilnego materialnego związanych z poszczególnymi typami hipoteki, w tym – do hipoteki przymusowej. Jednocześnie Doktorantka przedstawiła związane z tą problematyką rozwiązania wprowadzone w Kodeksie postępowania cywilnego w zakresie postępowania zabezpieczającego, co bardzo pozytywnie wpływa na wartość merytoryczną omawianej pracy. W swoich rozważaniach Autorka odnosi się zarówno do „klasycznej” egzekucji sądowej z nieruchomości, jak i do jej trybu uproszczonego. W ten sposób jej rozważania są kompletne, a poruszone zagadnienia interpretacyjne – wielowątkowe.

Niewątpliwie, jednym z bardziej kontrowersyjnych zagadnień, których Doktorantka nie pomija, jest problematyka dozoru, a w konsekwencji – również zarządu nieruchomością przez dłużnika. Praktyka pokazuje, że obecnie obowiązujące przepisy w tym zakresie są absolutnie niewystarczające, bowiem preferowane przez ustawodawcę pozostawienie nieruchomości w zarządzie dłużnika powoduje częste przypadki dewastacji, a przez to obniżenia wartości, a nawet – uniemożliwienia efektywnej sprzedaży zajętej nieruchomości. Dostrzega to Doktorantka na s. 152, wskazując, że polski ustawodawca nie zdecydował się na określenie sytuacji, w których ma być zastosowany dozór nad zajętej nieruchomością. Jak stwierdza w swojej rozprawie, „w praktyce powoduje to zagrożenie dla interesów stron biorących udział w toczącym się postępowaniu egzekucyjnym”.

Osobnym zbiorem zagadnień, do którego odniosła się Autorka, są skutki zajęcia względem dłużnika i wierzyciela. Punktem wyjścia do omawiania tego zagadnienia stały się dla Doktorantki rozważania dotyczące licytacji i jej publicznego charakteru. W tym obszarze Autorka bardzo szczegółowo analizuje wszystkie problemy interpretacyjne związane z obwieszczeniem o licytacji oraz samym przebiegiem tej czynności. Należałoby w tym względzie jednak odnieść się do problematyki opisu i oszacowania, które mają kluczowe znaczenie dla ochrony praw obu tych stron postępowania egzekucyjnego, przede wszystkim z uwagi na możliwość zaniżenia wartości nieruchomości ze szkodą dla dłużnika i wierzycieli, jak i zawyżenia jej wartości, uniemożliwiającego jej zbycie.

W kolejnej części Autorka przedstawia skutki zajęcia względem nabywcy nieruchomości, odnosząc się do najistotniejszych elementów kształtujących sposób nabycia nieruchomości w postępowaniu egzekucyjnym, takich jak przybicie i przysądzenie własności. Słusznie Doktorantka wskazuje, że nabywca występujący w charakterze dłużnika ma prawo dokonywania jedynie takich czynności i zgłaszania takich wniosków, które są dopuszczalne przede wszystkim ze względu na etap toczącego się już postępowania (s. 166).

Zamykając rozważania odnoszące się do tego rozdziału, warto zauważyć, że brakuje w nim podsumowania, które pozwoliłoby w syntetyczny sposób odnieść się Doktorantce do licznych aspektów egzekucji sądowej z nieruchomości, poruszonych w tej części pracy, a mających fundamentalne znaczenie dla skuteczności tego sposobu egzekucji.

W rozdziale IV Doktorantka odniosła się do istotnych modyfikacji o charakterze przedmiotowym i podmiotowym, które często mają miejsce również w egzekucji sądowej z nieruchomości, zwłaszcza ze względu na jej rozbudowany, wieloetapowy charakter. Na wstępie Doktorantka skupiła się na problematyce połączenia postępowań egzekucyjnych, podkreślając, że do każdej nieruchomości winno toczyć się odrębne postępowanie. Należy zgodzić się z Doktorantką, że połączenie egzekucji w tym przypadku powinno być umotywowane jej celem, przy założeniu, iż nie ma przeszkód natury prawnej i gospodarczej (s. 170). Przykładem tego rodzaju sytuacji jest sprzedaż

gospodarstwa rolnego, w którego skład wchodzi nieruchomości o różnym stanie prawnym.

Aspekty podmiotowe zostały poruszone w tej części przez Autorkę w aspekcie przyłączenia się kolejnych wierzycieli do wszczętej egzekucji sądowej z nieruchomości. W praktyce jest to niezwykle częste zjawisko z uwagi na występowanie dłużników wpadających w spiralę zadłużenia. Warto zauważyć, że w tym względzie Doktorantka zauważa współistnienie odpowiednich przepisów z zakresu postępowania egzekucyjnego w administracji, choć szkoda, że tego zagadnienia szerzej nie omawia. Niewątpliwie dużą wartością merytoryczną tej pracy są szczegółowe rozważania odnoszące się do przyłączenia się do toczącej się egzekucji z nieruchomości dłużnika w aspekcie postanowień ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Jak uwypukla to Doktorantka, skuteczne dokonywanie kolejnych wpisów w księdze wieczystej nieruchomości decyduje o efektywnym zabezpieczeniu interesów przyłączających się wierzycieli.

Doktorantka odnosi się nie tylko do problematyki kilku wierzycieli, pojawiających się w postępowaniu egzekucyjnym w pewnych odstępach czasu, ale również podejmuje udaną próbę przeanalizowania sytuacji, gdy ten sam wierzyciel, który wszczął jako pierwszy egzekucję z nieruchomości, rozszerza swój pierwotny wniosek o kolejne należności objęte innym tytułem wykonawczym (s. 176 i n.).

Ostatni rozdział został poświęcony zagadnieniom mającym również podstawowe znaczenie dla efektywności egzekucji sądowej z nieruchomości, ponieważ prawidłowe wykonywanie zarządu nad zajęłą nieruchomością ma decydujące znaczenie m.in. dla jej zachowania w stanie niepogorszonym. W tym zakresie przede wszystkim warto podkreślić jest to, że Doktorantka dostrzega liczne problemy i zagrożenia związane ze sprawowaniem zarządu przez dłużnika. Jak zauważa Doktorantka na s. 181, obowiązujące w Polsce prawo nie daje dłużnikowi takiej możliwości, aby mógł on zrzec się zarządu tej nieruchomości, ale w praktycznym działaniu dość często zdarza się, że dłużnicy nie podejmują odpowiednich obowiązków zarządcy. Uzupełnieniem tych rozważań są istotne problemy związane z pożytkami z nieruchomości, a także rozliczaniem uzyskiwanych w ramach zarządu dochodów z przedmiotu egzekucji.

Z uwagi na długotrwałość i rozbudowany charakter egzekucji sądowej z nieruchomości duże znaczenie praktyczne mają również rozważania odnoszące się do zmian zarządcy, w tym do odjęcia dłużnikowi zarządu. Długość tego postępowania powoduje naturalną tendencję do zmniejszania aktywności zarządcy, a w przypadku dłużnika – do podejmowania działań mających na celu utrudnienie lub uniemożliwienie omawianej egzekucji sądowej. Nie można również pominąć wywołującej duże problemy praktyczne kwestii zmiany zarządcy na licytanta, co w praktyce trwa niekiedy wiele miesięcy i pozwala dłużnikowi albo osobom działającym na jego rzecz na niszczenie nieruchomości.

Pracę zamyka zakończenie, które stanowi syntetyczne zebranie zagadnień poruszonych w całej pracy, ze szczególnym uwzględnieniem tych problemów interpretacyjnych, które w zasadniczy sposób wpływają na sprawność i skuteczność egzekucji sądowej z nieruchomości. Jak zauważa sama Doktorantka, w tych rozważaniach podkreślono również „potrzebę kolejnych przeobrażeń i dostosowania przepisów do zmian technologicznych oraz intensywnego rozwoju prawa europejskiego”.

IV.

Niezależnie od uwag krytycznych, poczynionych w treści recenzji, praca z pewnością zasługuje na bardzo pozytywną ocenę z uwagi na swój dobry poziom merytoryczny i widoczne zaangażowanie Autorki w pogłębioną analizę przepisów prawa cywilnego procesowego i prawa cywilnego materialnego, istotnych dla skuteczności egzekucji sądowej z nieruchomości w praktyce.

Praca jest napisana językiem klarownym i poprawnym, aczkolwiek Autorka nie ustrzegła się błędów językowych (np. Autorka posługuje się konstrukcją „odnośnie czegoś” zamiast „odnośnie do czegoś”, a także imiesłowy przymiotnikowe z „nie” pisze rozłącznie). Podobnie należy usunąć niezbyt trafione posługiwanie się terminem „zapis” w odniesieniu do treści przepisów, a w szczególności – zmodyfikować często powtarzany zwrot „zapis widniejący w artykule”. Praca została przygotowana prawidłowo od strony redakcyjnej, ponieważ co do zasady nie ma w niej literówek ani też braków w przypisach.

Reasumując, Doktorantka udowodniła, że jest w stanie we właściwy sposób dokonywać analizy trudnych zagadnień prawnych, także takich, które mają charakter wykraczający poza prawo cywilne procesowe. Jej wywody są odważne, nie obawia się zajmowania stanowiska w odniesieniu do zagadnień kontrowersyjnych w dyskursie naukowym.

W konsekwencji należy uznać, że przygotowana przez mgr Agnieszkę Konieczną rozprawa może stanowić podstawę nadania stopnia naukowego doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne, bowiem spełnia warunki określone w art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595 ze zm.) w zw. z art. 179 ust. 1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. – Przepisy wprowadzające ustawę - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. 2018 poz. 1669).

Podpis jest prawidłowy

Dokument podpisany przez Kinga Flaga-
Gieruszyńska
Data: 2022.09.15 21:19:49 CEST